

ODSYPOWAĆ (1) *vb impf*

3 sg *praes* odsypuje.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.: odsypywać s. v. odsypać.

*Sypać tyle, ile ma być dane; przen o Bogu: wymierzać sprawiedliwość [komu za co]: [Bóg] ze wśzytkimi
nie równo obchodzi/ káżdemu zá zle zle płáci/ á dobremu zá dobre zálię też hoynie odsypuie.
RejZwierc 147v.*

Formacje współrdzenne cf SUĆ.

LWil